

Haandværkere, som have udført meget forskjelligt Arbejde ved en Bygning, men her, tror jeg, det vil være overflødig; Eieren bør altid kunne rammes. — Naar jeg dernæst gaar over til Vædringsforslaget Nr. 7, vil jeg ikke unnlade at bemærke, at der i Loven af 1861, § 22, staar, at Amtmanden efter Overenskomst med vedkommende Sogneforstanderskab kan ansætte faste Skorstensfeiere osv. Altsaa, det er ikke noget Nyt, som de ærede Forslagsstillere der ere komne med. Det, som, affet fra det øvrige Indhold, udgjør Forskjellen, er jo det, at her vil man indføre en tvungen Anvendelse af Skorstensfeiere over hele Landet, saa at Behoerne ere pligtige at bruge og betale dem, hvorimod det efter Loven af 2den Marts 1861 er afhængigt af de kommunale Raads Samtykke, om saadanne Skorstensfeiere skulle benyttes. Jeg vil nu se bort fra, at saaledes som Forslaget foreligger, kan det ikke vedtages, fordi det ikke har medtaget Lovforslagets § 12, som der dog er al Grund til at medtage, navnlig den der givne Tilladelse. Det er nemlig en ny Tilladelse, som i § 12 er givet til at udbrænde snevre Skorstene. Det var efter Loven af 1861 ikke tilladt. Det er noget Nyt, der er indført her, og det burde ialtsald været medtaget; men det forekommer mig, at Vædringsforslaget i det Hele taget indeholder en saa indgribende Bestemmelse, at det ikke saaledes i et Dieblis kan vedtages, uden at der foreligger nærmere Oplysninger og navnlig Erklæringer fra Justitsministeriet. Hvorledes den høitærede Justitsminister vil stille sig til Forslaget, veed jeg naturligtvis ikke, men mig forekommer det, og jeg tør i den Henseende vistnok tale paa Udvalgets Vegne, at vi ikke kunne driste os til at anbefale et saa indgribende Forslag uden langt nøiere Overveelse baade med Hensyn til det Princip, som her tænkes indført, og ogsaa med Hensyn til Enkeltheberne, mod hvilke jeg kunde have Udskilligt at indvende. — Sluttelig foreslaa de ærede Forslagsstillere i Vædringsforslaget under Nr. 8, at der tilføies § 13 et nyt Stykke, som gaar ud paa, at, naar det i § 14 omhandlede nye Tilsyn med Overholdelsen af de i denne Lov givne Regler træder i Live, bortfalder det i Lov af 2den Marts 1861 § 44 foreskrevne kommunale Brandsyn. Dette Vædringsforslag forekommer mig for det Første ikke ganske klart, thi § 14 indeholder i sin Begyndelse den Bestemmelse, at Tilsynet med Brandpolitiet paa Landet paahviler Sognefogederne, Politimesteren og Amtmanden osv., men det er vel ikke det Tilsyn, de ærede Forslagsstillere mene; de mene formodentlig det Tilsyn, der skulde komme frem som Resultat af den Bemyndigelse, der i Slutningen af Paragrafen gives Justitsministeren til at føre Tilsyn med Bygningernes Opsøvelse. Det turde dog være tvivlsomt, om dette vil være rigtigt, thi det Tilsyn, som Justitsministeriet derigennem kan føre, bliver ikke gennem Embedsmænd, det bliver et rent privat Forhold, og Ju-

stitsministeren maa finde sig i at nøies med det Tilsyn, de Paagjældende ville yde; det gaar ingenlunde an, selv om man erkjender, at Brandfogedinstitutionens Tilsyn er mangelfuldt, saa rent at affstafte det, saa meget mindre, som der er adskillige Tilsyn, der komme ind derunder, saaledes Tilsynet med Brandbrevstaber og andet lignende. Jeg tror altsaa ikke, det gaar an, men jeg vil sige om dette Forslag, som om det andet, at jeg maa anbefale at stemme imod det, thi det ligger ingenlunde saaledes for, at Thinget kan vedtage det.

Justitsministeren (Melleman): Jeg skal tillade mig at begynde med den Bemærkning, at jeg imod de fleste af de stillede Vædringsforslag ingen Indvending har at gjøre, og navnlig kan jeg med Hensyn til de af Udvalget i Betænkningen stillede Vædringsforslag gjøre den almindelige Bemærkning, at alle de Vædringsforslag, som ere stillede af det samlede Udvalg, vil jeg kunne gaa ind paa. Der kunde maasse være et eller andet enkelt lille Punkt, som kunde egne sig til Overveelse til 3die Behandling, men ellers vil jeg i det Hele taget kunne gaa ind paa de Vædringsforslag, der ere stillede af hele Udvalget, og jeg vil saaledes kunne indskrænke mig til at gjøre nogle Bemærkninger, dels angaaende de Vædringsforslag, om hvilke der ikke er Enighed i Udvalget, hvor Udvalget har delt sig i et Fler-tal og et Mindretal, og dels om de Vædringsforslag, der ere stillede udenfor Betænkningen, idet jeg forresten med Hensyn til, hvad jeg nu agter at ytre om de enkelte Vædringsforslag her, i mange Punkter vil kunne henholde mig til, hvad der er udtalt af den ærede Ordfører. Hvad nu først Vædringsforslagene til § 1 angaar, hvor vi jo dels møde et Forslag af Fler-tallet i Udvalget, dels et Forslag af Mindretallet i Udvalget, og endelig ogsaa et Forslag af to Medlemmer udenfor Udvalget, skal jeg tillade mig at udtale, at jeg af de Forslag, der saaledes foreligge, særlig vil anbefale Udvalgets Fler-tals Forslag. Jeg mener nemlig, at det Vigtigste, det mest Maagtpaaliggende er i Tide at opnaa en bedre Bygningsmaade, en bedre Maade at lægge disse Straatag paa end den, der hidtil har været brugelig og da det jo ikke er nogen meget lang Narraffe, der er Tale om, idet man, som det blev bemærket af en æretALER, kan antage, at Gjennemsnittet af den Tid, inden hvilken samtlige Straatage ville blive omlagte, kan sættes til 6—8 Aar, og at 12 Aar er den længste Tid, der er Spørgsmaal om, det kan være, inden de nuværende Straatage blive omlagte, er dette jo en Forantaltning, der i en ikke meget fjern Fremtid bliver gennemført, hvis Udvalgets Fler-tals Forslag vedtages. Det, der opnaas, er saaledes noget Gødt, som maa siges at være en virkelig og væsentlig Forbedring. Jeg har i og for sig ikke det Mindste